

mun. Chișinău, str. Kiev, 3 Republica Moldova
MD-2078, tel. (+373 22) 43 80 02,
tel./fax (+373 22) 43 80 02, e-mail: jrc@justice.md

mun. Chișinău, Kiev 3, Street, Republic of Moldova
MD-2078, tel. (+373 22) 43 80 02,
tel./fax (+373 22) 43 80 02, e-mail: jrc@justice.md

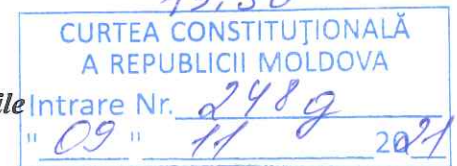

Curtea Constituțională a RM
mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușneanu nr.28

Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani), vă expediază cererea depusă de SRL „Irinda Prim” reprezentată de avocatul Vadim Oltu, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a art. **49, alin.(1), lit. b), alin.(5); art. 56, alin.(3) din Legea concurentei, nr. 183 din 11.07.2012**, combinat cu prevederile art.art. 1 alin.(3), 6, 23, 28, 29, 54 alin.(2), 127 din Constituție.

Anexa: ~~Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate~~ pe 15 file

Judecător

Barbacaru Igor

Prezenta sesizare este un document juridic și poate afecta drepturile și obligațiile dumneavoastră.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,
Chișinău MD 2004,
Republica Moldova

SEIZARE PRIVIND EXCEȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE

prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) și lit.g) din Constituție

I – AUTORUL SESIZĂRII

(Informații cu privire la autorul sesizării și eventualul său reprezentant)

1. Denumire și sediu **SRL Irinda Prim**, mun. Chișinău, str. Tudor Gheorghe, 5

2. Numărul și data înregistrării 1006600048096, 18.10.2006

3. Numele administratorului: Galeamov Igor

6. Numele și prenumele reprezentantului* Vadim Oltu

7. Ocupația reprezentantului Avocat

11.

* Dacă autorul sesizării este reprezentat/ă, a se anexa o procură semnată de autorul sesizării.

II – OBIECTUL SESIZĂRII

(A se vedea Partea a II-a a Notiței Explicative)

12.

Prin prezenta sesizare se invocă neconstituționalitatea:

- 1) **prevederilor art. 49, al.1, lit. b), al. 5 din Legea concurenței, nr. 183 din 11.07.2012 în partea oferirii printr-o normă redactată de o manieră generală, imprecisă a dreptului de a iniția procedura de examinare din oficiu, care admite intrarea neautorizată în încăperi și obținerea necontrolată de informații și date ce țin de viața privată prin inițieri abuzive a unor proceduri de examinare a presupusului caz de încălcare a legislației concurențiale.**
- 2) **prevederilor art. 56, al. a 3 din Legea concurenței, nr. 183 din 11.07.2012**, în partea atribuirii în competența angajaților Consiliului Concurenței în cadrul desfășurării inspecției a următoarelor drepturi:
 - a) să intre în încăperi, pe terenuri sau în mijloace de transport aflate în proprietatea sau în folosința întreprinderii, asociației de întreprinderi ...;
 - b) să examineze registre și orice documente aflate în raport cu obiectul și scopul investigației, indiferent de suportul fizic sau electronic pe care sînt păstrate;
 - c) să ridice sau să obțină copii sau extrase, sub orice formă, din registrele și documentele menționate la lit.b) ...;
 - d) să sigileze încăperile destinate activității întreprinderii sau asociației de întreprinderi, registrele și documentele aflate în raport cu obiectul și scopul investigației, pe perioada inspecției (dar nu mai mult de 72 de ore) și în măsura necesară inspecției, fără a suspenda activitatea întreprinderii sau asociației de întreprinderi supuse inspecției;
 - f) să ceară ca informația aflată în raport cu obiectul și scopul investigației, păstrată pe calculator și accesibilă din încăpere, să fie prezentată într-o formă care ar permite ridicarea, precum și să fie vizibilă și lizibilă.

combinat cu prevederile art. 1 alin. (3), art. 6, art. art. 23, 28, 29, 54, al. 2; 127 din Constituție.

III –
CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI EXAMINAT DE
CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

(A se vedea Partea a III-a a Notiței Explicative)
13.

Pe data de 15.12.2016 Plenul Consiliului Concurenței a inițiat o investigație în temeiul "în baza unei analize a informațiilor mass-media privind semnele acordurilor anticoncurențiale cu implicarea întreprinderii SRL "Litarcom" și a notei nr. 359 din 14.12.2016 cu privire la încălcările prevederilor art. 5 și art. 7 din Legea concurenței nr. 183 din 11.07.2012 de către SC „Ecosem Grup” SRL, SC „Irinda Prim” SRL și „Litarcom” SRL și alte întreprinderi, care au participat cu acestea în vederea achiziționării lucrărilor de construcții și reparații la procedurile de achiziții publice pe durata 2014-2016”.

Totodată în materialele dosarului de investigație, precum și în mass-media sînt lipsă careva astfel de informații, inițierea controlului fiind una abuzivă, în lipsa unor temeuri prevăzute de art. 49 din Legea concurenței, iar Dispoziția de inițiere a investigației fiind astfel una neîntemeiată și ilegală.

Drept urmare, dispoziția de inițiere a investigației menționată supra, a oferit Consiliului Concurenței dreptul de a emite un ordin nr. 03 din 15.12.2016 de dispunere a inspecțiilor la SRL "Irinda Prim", SRL "Litarcom" și SRL "Ecosem Grup" cu scopul acumulării probațiunii". Acest ordin a fost dispus în temeiul art. 56, al. 1 din Legea concurenței, fără a fi indicat scopul și obiectul inspecției, fapt menționat prin obiectiile SRL "Irinda Prim" în procesele-verbale privind efectuarea inspecției. Aceste acte au permis organului de control (Consiliului Concurenței) de a efectua ulterior inspecția forțată la SRL "Irinda Prim" prin intrarea în încăperile companiei, obținerea parolilor de acces la datele electronice ale companiei utilizate de angajații acesteia, accesarea datelor din poșta electronică utilizată de angajații companiei, examinarea documentelor scrise și electronice ale companiei, ridicarea documentelor și a informației electronice de pe purtătorii de informație utilizați de angajații companiei, fără un careva control din partea instanțelor judiciare, încălcînd grav drepturile proprietarului și a salariaților companiei la taina comercială, dreptul la viața privată, inviolabilitatea reședinței, secretul corespondenței precum și în dreptul de proprietate. Acceptul proprietarului companiei de a inspecta compania a fost obținut forțat, prin sancționarea financiară impunătoare a SRL "Irinda Prim" drept urmare a solicitării de la inspectorii Consiliului Concurenței a unei autorizări judiciare.

Prin decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-40 din 24.08.2017 a fost constatată încălcarea prevederilor art. 5 alin. (3) lit. d) de către SC „Ecosem Grup” SRL, SC „Irinda Prim” SRL și „Litarcom” SRL prin participarea cu oferte truate la licitația nr. 14/01840 din 23.09.2014 privind achiziționarea lucrărilor de reparație a drumului public cu îmbrăcăminte rutieră din beton asfaltic L 284.2 drum de acces spre s. Doltu, fiind aplicată reclamantei - întreprinderii SC „Irinda Prim” SRL o amendă în mărime de 917749,97 lei (nouă sute șaptesprezece mii șapte sute patruzeci și nouă, 97 bani), reprezentând 1,1 % din cifra de afaceri realizată în anul 2016, cu aplicarea factorului 1.

Prin decizie, se susține, precum, că acțiunile SRL "Irinda Prim" (caracterizate ca semne a participării cu oferte truate în cadrul procedurii nr. 14/01840 din 23.09.2014 privind achiziționarea lucrărilor de reparație a drumului public cu îmbrăcăminte rutieră din beton asfaltic L 284.2 – drum de acces spre s. Doltu), de rînd cu acțiunile complicitare unice ale întreprinderilor SRL "Litarcom" și SRL "Ecosem Grup" întrunesc semnele încheierii unui acord anticoncurențial orizontal de tip cartel dur.

Decizia în cauză a fost contestată în instanța judecătorească în procedură administrativă, fiind contestată procedura privind inițierea investigației în lipsa unor temeuri prevăzute de art. 49 din Legea concurenței nr. 183 din 11.07.2012 și procedura de dispunere și efectuare a inspecției fără a fi indicate scopul și obiectul

inspecției în ordinul de dispunere a acestora, precum și fiind contestată aplicarea eronată a normelor materiale ce țin de aprecierea tipului de acord anticoncurențial.

IV – EXPUNEREA PREȚINSEI SAU A PREȚINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

(A se vedea Partea a IV-a a Notiței Explicative)

14.

A. Admisibilitatea

În speță, inițierea unei investigații din oficiu conform prevederilor art. 49, al. 5 din Legea concurenței nr. 183 din 11.07.2012 în lipsa unor materiale privind o presupusă încălcare din partea autorului sesizării și a terților, nefiind verificată în cadrul unui control judiciar a prezenței scopului și a temeiurilor pentru efectuarea inspecției în sensul procedurilor de percheziționare a spațiilor și surselor de păstrare a informațiilor deținute de autorul sesizării și ridicării de informații și documente ale acestuia, atribuții prevăzute de art. 56 din Legea concurenței nr. 183 din 11.07.2012 este contrară prevederilor art. 1 alin. (3), art. 6, art. 28, 29, 127 din Constituție.

Or, prin dispunerea din oficiu în lipsa unor materiale, prin intrarea în încăperile autorului sesizării, obținerea parolilor de acces la datele electronice ale autorului sesizării utilizate de angajații acestuia, accesarea datelor din poșta electronică utilizată de angajații lui, examinarea documentelor scrise și electronice ale autorului sesizării, ridicarea documentelor și a informației electronice de pe purtătorii de informație utilizați de angajații lui, fără un careva control din partea instanțelor judiciare se încălcă grav drepturile autorului sesizării ca proprietar și a salariaților la protecția intimității spațiilor în care își desfășoară activitatea profesională (inviolabilitatea domiciliului și a reședinței), păstrarea secretului comercial, secretul corespondenței precum și în dreptul de proprietate.

Contestația deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-40 din 24.08.2017 se întemeiază în esență pe inadmisibilitatea aplicării prevederilor art. 49, al.1, lit. b) al. 5; art. 56 din Legea concurenței nr. 183 din 11.07.2012 fără temeiuri și materiale supuse unui control judiciar prealabil de autorizare, fapt ce duce la ilegalitatea acumulării probațiunii care a stat la baza stabilirii încălcării constatate de autoritatea publică și nulitatea acestora. În lipsa probațiunii care ar confirma o stare de fapt, decizia autorității publice este nefondată. Prevederile art. 49, al.1, lit. b) al. 5; art. 56 din Legea concurenței nr. 183 din 11.07.2012, obiect al prezentei sesizări de neconstituționalitate, urmează a fi aplicate de instanța de judecată la examinarea acuzațiilor de ilegalitate a deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-40 din 24.08.2017 contestate de autorul sesizării, motiv din care potrivit exigențelor de admisibilitate definite în hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016, prezenta sesizare nu poate fi respinsă ca fiind inadmisibilă din lipsa legăturii „organică, logică între problema de neconstituționalitate și fondul cauzei” (HCC nr. 15 din 06.05.1997). Constituționalitatea inițierii investigației și dispinerii inspecției în temeiul Legii concurenței nr. 183 din 11.07.2012 nu a constituit deocamdată obiect al verificării de către Curtea Constituțională.

B. Neconstituționalitatea prevederilor art. 49, al.1, lit. b), al. 5 din Legea concurenței nr. 183 din 11.07.2012 în coroborare cu art. 23 din Constituție și a prevederilor art. 56, al. a 3 din Legea concurenței, nr. 183 din 11.07.2012 în coroborare cu prevederile art. 1 alin. (3), art. 6, art. art. 23, 28, 29, 54, al. 2; 127 din Constituție

1. Noțiunea de stat de drept în sensul dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Constituție este definită în jurisprudența CC ca fiind acel principiu constituțional „ale cărui exigențe privesc scopurile majore ale activității statale, prefigurate în ceea ce este numit *domnia legii*, sintagmă ce implică subordonarea statului față de drept,

asigurarea acelor mijloace care să permită dreptului să cenzureze opțiunile politice și, în acest cadru, să pondereze

eventualele tendințe abuzive, discreționare ale structurilor etatice. Statul de drept asigură supremația Constituției, corelarea legilor și a tuturor actelor normative cu aceasta, existența regimului de separație a puterilor publice, care trebuie să acționeze în limitele legii, și anume în limitele unei legi ce exprimă voința generală. Statul de drept consacră o serie de garanții, inclusiv jurisdicționale, care asigură respectarea drepturilor și libertăților cetățenilor prin autolimitarea statului, respectiv încadrarea autorităților publice în coordonatele dreptului”.

2. Potrivit articolului 23 din Constituție:

„(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.”

Din conținutul articolului 23 din Constituție, este evident că accesibilitatea legii presupune publicarea ei în Monitorul Oficial, în condițiile Legii nr.173-XIII din 6 iulie 1994 privind modul de publicare și intrare în vigoare a actelor oficiale, astfel încât să poată fi cunoscută de persoanele la care se referă. De asemenea, așa cum rezultă din norma invocată, aceasta se referă la drepturile și îndatoririle fundamentale, după cum poate fi lesne dedus și din plasarea acestui articol în structura Constituției în Titlul II, intitulat „Drepturile, libertățile și îndatoririle fundamentale”

3. Constituția Republicii Moldova nu conține nici o normă referitoare la calitatea legii. Cu toate acestea, până în prezent, Curtea Constituțională a recurs la efectuarea „testului de calitate a legii”, dar exclusiv în cazurile ce vizează protecția drepturilor și a libertăților fundamentale. În lipsa unor reglementări constituționale exprese, Curtea a procedat la aplicarea directă a Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Or, aplicarea directă a Convenției Europene este în deplină concordanță cu prevederile articolului 4 alin. (1) din Constituție.

4. Anume articolul 4 alin. (1) din Constituție oferă Curții Constituționale competența de a interpreta și a aplica dispozițiile constituționale în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte. Pornind de la acest raționament, se CC constată în jurisprudența sa, că o normă poate fi declarată neconstituțională ca rezultat al efectuării „testului de calitate a legii” doar în materia drepturilor omului. Practica anterioară a Curții Constituționale vine să confirme acest punct de vedere. Curtea Constituțională a Republicii Moldova a efectuat testul calității legii în Hotărârea nr.15 din 13 septembrie 2011 privind controlul constituționalității articolului 18 alin.(3) din Legea nr.152-XVI din 8 iunie 2006 privind Institutul Național al Justiției, vizând protecția dreptului fundamental la proprietate.

5. Potrivit jurisprudenței Curții Europene, expresia „prevăzută de lege” impune nu doar ca măsura să aibă o bază legală în dreptul intern, ci vizează și calitatea legii în cauză, care trebuie să fie accesibilă persoanei și previzibilă (a se vedea Rotaru v. România, § 52).

6. Pentru a îndeplini condițiile articolului 8 din Convenția Europeană, legea trebuie redactată cu suficientă precizie încât „să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot rezulta dintr-o anumită acțiune” (a se vedea hotărârea Margareta și Roger Andersson v. Suedia, 25 februarie 1992, §75).

7. Este unanim acceptat că sensul jurisprudenței Curții EDO privind testul calității legii vizează imixtiunile autorităților publice în exercitarea drepturilor și libertăților fundamentale. Astfel, orice imixtiune trebuie să fie reglementată de lege, iar legea care autorizează imixtiunea trebuie să fie clară, accesibilă și previzibilă. În acest sens, claritatea legii se exprimă printr-un grad suficient de exactitate a prevederilor respective, adică legea trebuie să conțină măsuri de protecție a individului contra acțiunilor arbitrare ale autorităților publice. Pentru a satisface exigența previzibilității prevederilor legale, legea trebuie să fie redactată

în termeni suficient de clari și preciși, care să permită corelarea acțiunilor autorităților publice cu exigențele legii și să definească în mod clar domeniul conduitei interzise și consecințele nerespectării normei legale.

8. CEDO a afirmat în repetate rânduri că orice ingerință a unei autorități publice în exercitarea dreptului unei persoane la respectarea vieții private și a corespondenței trebuie să fie „prevăzută de lege”. Această expresie nu implică doar respectarea legislației interne, ci se referă, de asemenea, la calitatea acestei legislații, care trebuie să fie compatibilă cu statul de drept (*Halford împotriva Regatului Unit*, pct. 49).

9. Legislația națională trebuie să fie clară, previzibilă și suficient de accesibilă (*Silver și alții împotriva Regatului Unit*, pct. 87). Acest lucru include un caracter suficient de previzibil pentru a permite persoanelor particulare să acționeze în conformitate cu legea, precum și o delimitare clară a marjei de apreciere a autorităților publice. De exemplu, în contextul măsurilor de supraveghere, CEDO a precizat că legea trebuie să fie redactată în termeni suficient de clari pentru a le furniza cetățenilor indicii adecvate privind circumstanțele și condițiile în care autoritățile au dreptul să recurgă la orice măsuri de supraveghere secretă și de colectare de date (*Shimovolos împotriva Rusiei*, pct. 68). În *Vukota-Bojic împotriva Elveției*, Curtea a constatat o încălcare a art. 8 ca urmare a lipsei de claritate și precizie a prevederilor interne care au servit drept temei legal pentru supravegherea reclamantei de către societatea sa de asigurare, în urma unui accident.

10. Cerința de claritate se aplică marjei de apreciere exercitate de autoritățile publice. Legislația internă trebuie să indice cu o claritate rezonabilă sfera și modul de exercitare a discreției relevante conferite autorităților publice, astfel încât să li se asigure persoanelor private gradul minim de protecție de care beneficiază în temeiul principiului statului de drept într-o societate democratică (*Piechowicz împotriva Poloniei*, pct. 212).

11. În ceea ce privește previzibilitatea, expresia „prevăzută de lege” implică, în special, faptul că dreptul intern trebuie să fie redactat suficient de previzibil pentru a le furniza persoanelor particulare indicii adecvate privind circumstanțele și condițiile în care autoritățile au dreptul să recurgă la măsuri care le afectează drepturile protejate de Convenție [*Fernández Martínez împotriva Spaniei* (MC), pct. 117].

12. Principiul legalității impune, de asemenea, existența unor garanții adecvate prin care să fie asigurată respectarea drepturilor garantate unei persoane de art. 8. Răspunderea unui stat de a proteja viața privată și de familie include adesea obligații pozitive care garantează respectarea la nivel național a drepturilor prevăzute la art. 8. CEDO, de exemplu, a constatat o încălcare a dreptului la viață privată ca urmare a absenței unor dispoziții legale clare, care să incrimineze actul de filmare în secret a unui copil gol [*Soderman împotriva Suediei* (MC), pct. 117].

13. În speță, art. 49, al. 1, lit. b), al. 5 din Legea concurenței, nr. 183 din 11.07.2012 prevede:
(1) Consiliul Concurenței inițiază procedura de examinare a presupusului caz de încălcare a legislației concurențiale:

...

b) din oficiu, cu excepția încălcărilor prevăzute la cap. III.

...

(5) Consiliul Concurenței poate începe examinarea din oficiu, în baza materialelor de care dispune referitoare la presupusa încălcare a legislației.

14. Astfel inițierea procedurii de examinare a presupusului caz de încălcare a legislației concurențiale în combinație cu împuternicirile oferite angajaților Consiliului Concurenței, prevăzute de art. 56, al. 3 din Legea concurenței, nr. 183 din 11.07.2012 prin care se admite intrarea neautorizată judiciar în încăperi și obținerea necontrolată de o instanță judiciară de informații și date ce țin de viața privată constituie inițierea imixtiunii din partea Consiliului Concurenței în drepturile fundamentale ale proprietarului întreprinderii și ale salariaților acesteia. Sintagmele „inițiază procedura de examinare ... din oficiu... în baza materialelor de care dispune referitoare la presupusa încălcare a legislației” sînt redactate de o manieră generală, imprecisă a dreptului de a iniția procedura de examinare din oficiu, fiind evidentă necoresponderea normei condiției calitative obligatorii – previzibilitatea. Or, prin sintagma „materiale de care dispune referitoare la presupusa încălcare a legislației”

nu poate fi prevăzut un comportament concret a autorității publice pentru a permite cetățeanului să-și regleze conduita și să prevadă un grad rezonabil în circumstanțele cauze. Sintagmele menționate presupun posibilitatea inițierii arbitrare a unor proceduri de examinare a presupusului caz de încălcare a legislației concurențiale, care arbitrar permit Consiliului Concurenței exercitarea ingerințelor în drepturile fundamentale menționate, fiind evident, că această normă încalcă prevederile art. 23, al. 2 din Constituție.

15. Neconstituționalitatea prevederilor art. 56, al. al. 3 din Legea nr. 183, se invocă în partea ingerinței în drepturile proprietarului persoanei juridice, a salariaților întreprinderii la viața privată determinată prin opoziție cu viața publică și cu latura publică a vieții profesionale ce relevă din prevederile art. 8 din Convenția EDO, la respectarea protecției intimității spațiilor în care își desfășoară activitatea profesională (inviolabilitatea domiciliului și a reședinței), păstrarea secretului comercial, ce relevă din prevederile art. 1, Protocol 1 a CEDO în lipsa unui mandat judecătoresc, fără a fi supusă o astfel de activitate unui control judiciar pentru a exclude admiterea ingerințelor arbitrare sau excesive.

16. Drepturile angajaților Consiliului Concurenței în cadrul procedurii de efectuare a inspecției, având drept obiect și scop acumularea probatoriului pentru confirmarea existenței temeiurilor rezonabile pentru a suspecta încălcarea legislației concurențiale în sensul definit de Legea nr. 183, sînt instituite în temeiul prevederilor art. art. 56, al. al. 3, 16 din Legea nr. 183. Or, obiectul excepției de neconstituționalitate este neconstituționalitatea exercitării drepturilor angajaților Consiliului Concurenței în cadrul inspecției fără a fi supusă această verificare unui control judecătoresc în calitate de *condiție sine qua non* a unui stat democratic și necesitatea garantării exigențelor de echitate a procedurilor judiciare în sensul art. 6 din CEDO.

17. Procedura prevăzută de art. 56, al. al. 3, 16 din Legea concurenței încalcă principiile statului de drept, dreptul de proprietate și dreptul la respectarea vieții private și la inviolabilitatea reședinței consfințite de articolele 1 alin.(3), 6, 23, 28, 29, 126, 127 a Constituției RM și de articolele 6, 8, 1 din Protocolul 1 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

18. Reglementarea drepturilor personalității își are fundamentul în *Convenția europeană a drepturilor omului* care la art.8 prevede că „orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale”. Această normă a fost înserată în *Constituția Republicii Moldova* [2], care la art. 28 prevede că „statul respectă și ocrotește viața intimă, familială și privată”.

19. Dreptul la respectarea vieții private este consacrat în articolul 28 din Constituție, în articolul 8 din Convenția Europeană și în articolul 17 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

20. Deși Constituția Republicii Moldova garantează, în termeni generali, viața intimă, familială și privată, întinderea acestor drepturi urmează a fi dedusă în acord cu interpretările date de către Curtea Europeană în jurisprudența sa. În concepția Curții Europene, viața privată include două aspecte: dreptul unei persoane de a trăi după cum dorește, la adăpost de priviri indiscrete, și dreptul ei de a-și dezvolta relații cu semenii săi, motiv pentru care se poate afirma că noțiunea de viață privată înglobează două elemente principale: viața privată intimă și viața privată socială. Nici o rațiune nu permite excluderea activității profesionale din sfera noțiunii de „viață privată” (a se vedea hotărârile Niemietz v. Germania, § 29; Halford v. Regatul Unit, §§ 42-46)

21. În opinia Curții europene „protecția intimității spațiilor în care se desfășoară viața privată este absolut indispensabilă, motiv pentru care noțiunea de „domiciliu” nu poate face obiectul unei interpretări prea restrictive. În accepțiunea sa clasică, „domiciliul” vizează locul unde o persoană trăiește în mod permanent, respectiv locul unde persoana obișnuiește să locuiască în mod exclusiv”. În scopul acordării unei protecții maxime beneficiarilor acestui drept, Curtea atribuie noțiunii de „domiciliu” o semnificație autonomă în sensul Convenției, ce nu se suprapune cu accepțiunile pe care ea le are în sistemele de drept intern ale statelor semnatare.

22. Interpretarea extensivă a noțiunii de „domiciliu”, a determinat judecătorii europeni să lărgască protecția prevăzută de art.8 din Convenție la sediile profesionale ale unei persoane juridice. Beneficiară a drepturilor consacrate de art.8 este, în principiu, doar o persoană fizică, iar extinderea dreptului la respectarea inviolabilității domiciliului și în ceea ce privește persoana juridică constituie o situație de excepție. Așadar,

persoana juridică beneficiază de protecție în considerarea faptului că în localurile sale, persoane fizice își desfășoară o mare parte a vieții lor private.

23. Astfel drepturile garantate de art. 8 din Convenție pot include dreptul la respectarea sediului social al unei societăți, al sucursalelor sau al altor spații comerciale ale unei societăți (*Société Colas Est și alții împotriva Franței*, pct. 41). Se aplică, de asemenea, sediului social, sucursalelor sau altor spații profesionale ale unei societăți [*Société Colas Est și alții împotriva Franței*, pct. 41; *Kent Pharmaceuticals Limited și alții împotriva Regatului Unit* (dec.)].

24. Potrivit articolului 54 alin. (2) din Constituție, ingerințele sau restrângerile unor drepturi trebuie să fie prevăzute de lege, să corespundă normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și să fie necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

25. În jurisprudența sa, Curtea EDO a menționat că, deși dreptul la respectarea și ocrotirea vieții intime, familiale și private nu comportă un caracter absolut, orice imixtiune trebuie să fie prevăzută de lege, să corespundă normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional, să fie proporțională cu situația care a determinat-o și să nu atingă existența dreptului în sine.

26. Articolul 28 din Constituție și articolul 8 din Convenție protejează persoanele contra ingerințelor arbitrare ale puterii publice în dreptul lor la viața privată, la viața familială, la respectarea domiciliului și la respectarea secretului corespondenței lor. Acest fapt presupune obligații negative din partea autorităților statale, și anume de a nu interveni în mod ilegal în exercitarea acestor drepturi de către persoanele fizice

27. Pentru a fi compatibile cu exigențele articolului 8 din Convenția Europeană, procedurile de inspecție trebuie să conțină garanții stabilite de lege, aplicabile atunci când activitatea structurilor abilitate să supravegheze este controlată. Procedurile de control trebuie să respecte cât se poate de fidel valorile unei societăți democratice, în special principiul preeminenței dreptului, la care se referă în mod expres Preambulul Convenției. Aceasta înseamnă că orice ingerință a executivului în exercitarea drepturilor unei persoane va fi supusă unui control eficient, asigurat în mod efectiv de către puterea judecătorească, care oferă cele mai largi garanții de independență, imparțialitate și procedură (a se vedea hotărârea *Klass și alții v. Germania*, § 55). Lipsa unui control din partea puterii judecătorești asupra ingerinței Consiliului Concurenței întru exercitarea drepturilor sale oferite prin art. 56, al. 3 din Legea concurenței, nr. 183 din 11.07.2012, face incompatibilă această normă cu prevederile art. art. 1 alin. (3), art. 6, art. art. 23, 28, 29, 54, al. 2; 127 din Constituție. Constatarea potrivit căreia măsura în cauză nu era „prevăzută de lege” este suficientă pentru a-i permite Curții să decidă că a fost încălcat art. 8 din Convenție. Prin urmare, nu este necesar să se examineze dacă ingerința în cauză a avut un „scop legitim” sau a fost „necesară într-o societate democratică” (*M.M. împotriva Țărilor de Jos*, pct. 46; *Solska și Rybicka împotriva Poloniei*, pct. 129). În cauza *Mozer împotriva Republicii Moldova și Rusiei* (MC), Curtea a constatat că, indiferent care a fost temeiul legal al ingerinței în drepturile reclamantului, ingerința respectivă nu îndeplinea celelalte condiții prevăzute la art. 8 § 2 (pct. 196).

28. Protecția dreptului la respectul vieții private reclamă din partea statelor îndeplinirea unor obligații pozitive, inerente asigurării respectării efective a vieții private și familiale. Așa fiind, statul este ținut să se doteze cu un arsenal juridic adecvat și suficient care să aibă ca scop tocmai îndeplinirea acestor obligații pozitive.

29. Examinarea, ridicarea și păstrarea informațiilor și datelor constituie în mod evident o limitare a dreptului la protecția datelor cu caracter personal, respectiv a drepturilor fundamentale protejate constituțional referitoare la viața intimă, familială și privată, la secretul corespondenței, precum și libertatea de exprimare. O astfel de limitare poate opera însă în conformitate cu dispozițiile art.54 din Constituție, care prevăd posibilitatea restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor

persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției. Măsura restrângerii poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică, trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății. Datele și informațiile ce fac obiectul reglementării legii contestate sunt susceptibile să conducă la concluzii foarte precise privind viața privată a persoanelor ale căror date au fost colectate, concluzii ce pot viza obiceiurile din viața cotidiană, deplasările zilnice sau alte deplasări, activitățile desfășurate, relațiile sociale ale acestor persoane și mediile sociale frecventate de ele. În ceea ce privește informațiile asociate cu anumite adrese IP dinamice, care facilitează identificarea autorului unor astfel de activități, constituie, în principiu, date cu caracter personal, care nu sunt accesibile publicului. Așadar, utilizarea unor astfel de date ar putea să intre sub incidența art. 8 (*Benedik împotriva Sloveniei*, pct. 107-108). CEDO a constatat ca ingerințe copierea unor fișiere electronice, inclusiv a celor care aparțin unor societăți (*Bernh Larsen Holding AS și alții împotriva Norvegiei*, pct. 106), copierea unor documente care conțin date bancare și stocarea ulterioară a acestora de către autorități (*M.N. și alții împotriva San Marino*, pct. 52). Desemnarea în calitate de autoritate națională în domeniul anticoncurențial a unui organism executiv cu activitate în domeniul informațiilor, face existent riscul de a deturna scopul Legii concurenței în sensul folosirii atribuțiilor conferite prin această lege de către inspectorii Consiliului Concurenței în scopul obținerii de informații și date, cu consecința încălcării drepturilor constituționale la viața intimă, familială și privată.

30. Utilizarea mijloacelor prevăzute de art. 56, al. 3 din Legea concurenței nr. 183 din 11.07.2012, inclusiv intrarea în orice încăperi ale întreprinderii, examinarea și ridicarea oricăror documente, registre (mai ales dacă nu sînt identificate cele care corespund scopului și obiectului investigației), informații, în scopul obținerii unor date în vederea constatării acordurilor anticoncurențiale constituie, în esență, unul dintre procedeele probatorii potrivit secțiunii a 4-a din cap. III din Codul de procedură penală.

31. Dacă în materie penală, care vizează fapte cu un grad sporit de pericol social, asemenea procedee pot fi utilizate doar cu autorizarea judecătorului de instrucție, cu atât mai mult nu sunt justificate asemenea intruziuni fără autorizație judiciară în materia abaterilor prevăzute de Legea concurenței, care constituie fapte sociale cu un grad de pericol inferior infracțiunilor.

32. În măsura în care noțiunile cu care legea operează nu sunt în mod predictibil determinate, iar sfera datelor asupra cărora se realizează controlul este incertă, este evident, că legea criticată nu reglementează garanții care să permită o protecție eficientă împotriva riscurilor de abuz, precum și față de orice accesare și utilizare ilicită a datelor cu caracter personal sau comercial. În vreme ce noțiunea de percheziție este definită prin Codul de procedură penală, noțiunile de intrare în încăperi, de examinare și ridicare a registrelor și documentelor pot reprezenta tot procedee similare, având în vedere domeniul de reglementare al legii și definițiile cuprinse în aceasta, astfel încât efectuarea unor asemenea activități de supraveghere nu poate fi permisă decât cu autorizarea judecătorului.

33. Lipsa unor astfel de autorizări echivalează cu insuficiența garanțiilor procesuale necesare ocrotirii dreptului la viața privată, la inviolabilitatea reședinței și a celorlalte drepturi consacrate de art. 1 alin. (3), art. 6, art. art. 23, 28, 29, 54, al. 2; 127 din Constituție și art.8, art. 1, Protocol 1 din Convenția Europeană.

34. În ceea ce privește inspecțiile efectuate la sediul unei societăți în contextul unor practici anticoncurențiale, Curtea EDO a constatat o încălcare a art. 8 în cazul în care nu a fost solicitată sau acordată o autorizare prealabilă de efectuare a inspecției de către un judecător, nu a fost efectuat un control a posteriori efectiv al necesității ingerinței și nu existau reglementări cu privire la posibila distrugere a copiilor ridicate în timpul inspecției (*DELTA PEKÁRNY a.s. împotriva Republicii Cehe*, pct. 92).

V – CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

(A se vedea capitolul V al Noțiței Explicative)

15.

Autorul prezentei sesizări, solicită Curții Constituționale, declararea ca fiind neconstituționale:

- 1) prevederilor art. 49, al.1, lit. b), al. 5 din Legea concurenței, nr. 183 din 11.07.2012 în partea oferirii printr-o normă redactată de o manică generală, imprecisă a dreptului de a iniția procedura de examinare „din oficiu, în baza materialelor de care dispune referitoare la presupusa încălcare a legislației” care admite intrarea neautorizată în încăperi și obținerea necontrolată de informații și date ce țin de viața privată și **presupune posibilitatea inițierii arbitrare a unor proceduri de examinare a presupusului caz de încălcare a legislației concurențiale, care arbitrar permit Consiliului Concurenței exercitarea ingerințelor în drepturile fundamentale menționate.**
- 2) prevederilor art. 56, al. a 3 din Legea concurenței, nr. 183 din 11.07.2012, în partea atribuirii în competența angajaților Consiliului Concurenței în cadrul desfășurării inspecției în lipsa unui control eficient, asigurat în mod efectiv de către puterea judecătorească a următoarelor drepturi:
 - a) să intre în încăperi, pe terenuri sau în mijloace de transport aflate în proprietatea sau în folosința întreprinderii, asociației de întreprinderi ...;
 - b) să examineze registre și orice documente aflate în raport cu obiectul și scopul investigației, indiferent de suportul fi sau electronic pe care sînt păstrate;
 - c) să ridice sau să obțină copii sau extrase, sub orice formă, din registrele și documentele menționate la lit.b) ...;
 - d) să sigileze încăperile destinate activității întreprinderii sau asociației de întreprinderi, registrele și documentele aflate în raport cu obiectul și scopul investigației, pe perioada inspecției (dar nu mai mult de 72 de ore) și în măsura necesității inspecției, fără a suspenda activitatea întreprinderii sau asociației de întreprinderi supuse inspecției;
 - f) să ceară ca informația aflată în raport cu obiectul și scopul investigației, păstrată pe calculator și accesibilă din încăperea, să fie prezentată într-o formă care ar permite ridicarea, precum și să fie vizibilă și lizibilă.

VI – DATE SUPLIMENTARE REFERITOARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

(A se vedea capitolul VI din Nota Explicativă)

16.

VII - LISTA DOCUMENTELOR

17.

Documentele relevante sunt anexate la cererea de chemare în judecată.

VIII - DECLARAȚIA ȘI SEMNATURA

(A se vedea capitolul VIII al Notiiiei Explicative)

18. Declar pe onoare ca informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

Locul mun. Chișinău Republica Moldova

Data 22 februarie anul 2021

(Semnătura autorului sesizării sau a reprezentantului)

I. Gheorghe I. Gheorghe
Director SRL "Trinda Prim"

ÎNCHEIERE

01.11.2021

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani)

Instanța compusă din :

Președintele ședinței, judecător specializat pentru examinarea acțiunilor

în contencios administrativ

Igor Barbacaru

Grefier

Maria Scutari

examinând în ședință publică, demersul reclamantei SRL „Irinda Prim” reprezentată de avocatul Vadim Oltu privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, înaintat în cadrul examinării cauzei de contencios administrativ a SRL „Irinda Prim” împotriva Consiliului Concurenței al RM, persoane terțe SRL „Litarcom” și SRL „Ecosem Grup, cu privire la contestarea actului administrativ,

a constata :

La 29.09.2017, SRL „Irinda Prim” a înaintat acțiune de contencios administrativ împotriva Consiliului Concurenței al RM, solicitând :

- Anularea dispoziției de inițiere a investigației nr. 24 din 15.12.2016, emisă de Plenul Consiliului Concurenței;

- anularea deciziei plenului Consiliului Concurenței nr. DA-40 din 24.08.2017 în partea constatării încălcării prevederilor art. 5 alin. 3 lit. d) de către SRL „Irinda Prim” și aplicării față de SRL „Irinda Prim” a amenzii în mărime de 917 749,97 lei, reprezentând 1,1% din cifra de afaceri realizată în anul 2016, cu aplicarea factorului 1.

Prin încheierea protocolară a Judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul central) Angela Braga, din 23.07.2018, s-a admis cererea r/pârâtului și s-a dispus atragerea în proces, în calitate de intervenienți accesorii SRL „Litarcom” și SRL „Ecosem Grup”. (f.d. 38, vol. II)

În ședința de judecată, r/reclamantei SRL „Irinda Prim” - avocatul Vadim Oltu, a solicitat ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale în vederea verificării constituționalității prevederilor:

- **art. 49, al.1, lit. b), al. 5 din Legea concurenței, nr. 183 din 11.07.2012**, în partea oferirii printr-o normă redactată de o manieră generală, imprecisă a dreptului de a iniția procedura de examinare din oficiu, care admite intrarea neautorizată în încăperi și obținerea necontrolată de informații și date ce țin de viața privată prin inițieri abuzive a unor proceduri de examinare a presupusului caz de încălcare a legislației concurențiale.

- **art. 56, al. a 3 din Legea concurenței, nr. 183 din 11.07.2012**, în partea atribuirii în competența angajaților Consiliului Concurenței în cadrul desfășurării inspecției a următoarelor drepturi:

a) să intre în încăperi, pe terenuri sau în mijloace de transport aflate în proprietatea sau în folosința întreprinderii, asociației de întreprinderi.....;

b) să examineze registre și orice documente aflate în raport cu obiectul și scopul investigației, indiferent de suportul fizic sau electronic pe care sânt păstrate;

c) să ridice sau să obțină copii sau extrase, sub orice formă, din registrele și documentele menționate la lit.b)....;

d) să sigileze încăperile destinate activității întreprinderii sau asociației de întreprinderi, registrele și documentele aflate în raport cu obiectul și scopul investigației, pe perioada inspecției (dar nu mai mult de 72 de ore) și în măsura necesară inspecției, fără a suspenda activitatea întreprinderii sau asociației de întreprinderi supuse inspecției;

f) să ceară ca informația aflată în raport cu obiectul și scopul investigației, păstrată pe calculator și accesibilă din încăpere, să fie prezentată într-o formă care ar permite ridicarea, precum și să fie vizibilă și lizibilă

combinat cu prevederile art. 1 alin.(3), art.6, art. art.23, 28, 29, 54 alin.2, 127 din Constituție.

Reprezentantul pârâtului Consiliul Concurenței, în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă prin cererea depusă la data de 25.10.2021, a solicitat amânarea ședinței, pe motivul aflării reprezentantului în concediu de boală.

Persoanele terțe SRL „Litarcom” și SRL „Ecosem Grup – nu s-au prezentat, instanța constatând posibilă soluționarea chestiunii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate în lipsa acestora, pe motivul citării legale.

Examinând cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate depusă, audiind poziția r/reclamantei, instanța constată necesitatea ridicării excepției de neconstituționalitate cu sesizarea Curții Constituționale, din următoarele considerente.

Conform art. 2 alin. (1) și (2) Cod Administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanților la raporturile administrative, atribuțiile autorităților publice administrative și ale instanțelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile și obligațiile participanților în procedura administrativă și cea de contencios administrativ.

Anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

Conform art. 22 Cod Administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 39 Cod Administrativ, (1) Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Conform art. 194 alin. (1) Cod Administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

Conform art. 195 alin. (1) Cod Administrativ, Procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

Conform art.12¹ alin.(5) CPC, Instanța de judecată poate ridica excepția de neconstituționalitate doar dacă cererea de chemare în judecată sau cererea de apel a fost acceptată în modul prevăzut de lege ori dacă cererea de recurs împotriva hotărârii sau deciziei curții de apel a fost declarată admisibilă conform legii.

Conform art.12¹ alin.(1), (2) CPC, În cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională. La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale,

instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție;

b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

Conform paragrafului 82 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016, pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție, judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

În paragraful 83 din Hotărârea menționată, Curtea Constituțională a reținut că, verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale, iar judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la paragraful 82.

Instanța constată că, la caz sunt întrunite condițiile necesare pentru ridicarea excepției de neconstituționalitate stabilite în art. 12¹ alin. (2) CPC și de Curtea Constituțională în Hotărârea nr. 2 din 09 februarie 2016.

La caz, obiectul cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate constituie prevederile - **Art. 49, alin.(1), lit. b), alin.(5) din Legea concurenței, nr. 183 din 11.07.2012**, care prevede următoarele:

(1) Consiliul Concurenței inițiază procedura de examinare a presupusului caz de încălcare a legislației concurențiale:

...

b) din oficiu, cu excepția încălcărilor prevăzute la cap. III.

...

(5) Consiliul Concurenței poate începe examinarea din oficiu, în baza materialelor de care dispune referitoare la presupusa încălcare a legislației.

- **Art. 56, alin.(3) din Legea concurenței, nr. 183 din 11.07.2012**, care stipulează următoarele:

(3) Angajații Consiliului Concurenței abilitați să desfășoare o inspecție au următoarele drepturi de inspecție:

a) să intre în încăperi, pe terenuri sau în mijloace de transport aflate în proprietatea sau în folosința întreprinderii, asociației de întreprinderi sau autorităților administrației publice, cu excepția încăperilor de locuit, a terenurilor aferente acestora și a mijloacelor de transport care aparțin persoanelor fizice;

b) să examineze registre și orice documente aflate în raport cu obiectul și scopul investigației, indiferent de suportul fizic sau electronic pe care sînt păstrate;

c) să ridice sau să obțină copii sau extrase, sub orice formă, din registrele și documentele menționate la lit. b). Ridicarea registrelor și documentelor se admite numai dacă asemenea măsură este necesară pentru prevenirea ascunderii, înlăturării, modificării sau distrugerii acestora sau dacă nu este posibil de a face copii de pe acestea în incinta respectivă;

d) să sigileze încăperile destinate activității întreprinderii sau asociației de întreprinderi, registrele și documentele aflate în raport cu obiectul și scopul investigației, pe perioada inspecției (dar nu mai mult de 72 de ore) și în măsura necesară inspecției, fără a suspenda activitatea întreprinderii sau asociației de întreprinderi supuse inspecției;

e) să solicite oricărui reprezentant sau angajat al întreprinderii, al asociației de întreprinderi sau al autorității administrației publice explicații asupra faptelor sau documentelor aflate în raport cu obiectul și scopul investigației și să înregistreze răspunsurile acestora;

f) să ceară ca informația aflată în raport cu obiectul și scopul investigației, păstrată pe calculator și accesibilă din încăpere, să fie prezentată într-o formă care ar permite ridicarea, precum și să fie vizibilă și lizibilă.

combinat cu prevederile art.art. 1 alin.(3), 6, 23, 28, 29, 54 alin.(2), 127 din Constituție.

Instanța atestă că obiectul excepției de neconstituționalitate face parte din categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin.(1) lit. a) din Constituție, excepția este ridicată de către reclamanta SRL „Irinda Prim” reprezentată de avocatul Vadim Oltu, care este parte a prezentului litigiu, iar prevederile contestate sunt aplicabile cauzei.

Totodată, s-a constatat că o hotărâre anterioară a Curții Constituționale, având ca obiect prevederile invocate de solicitant nu există, motiv din care cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate urmează a fi admisă.

Instanța menționează că cererea de sesizare a Curții Constituționale privind verificarea constituționalității normei indicate supra, depusă de SRL „Irinda Prim” reprezentată de avocatul Vadim Oltu, constituie o prerogativă a părții din proces.

Prin urmare, prevederile legale a căror control constituțional se solicită de SRL „Irinda Prim” reprezentată de avocatul Vadim Oltu, sunt pertinente soluționării litigiului dedus judecării, or, excepția de neconstituționalitate este ridicată asupra art. 49, alin.(1), lit. b), alin.(5); art. 56, alin.(3) din Legea concurenței, nr. 183 din 11.07.2012, combinat cu prevederile art.art. 1 alin.(3), 6, 23, 28, 29, 54 alin.(2), 127 din Constituție, urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei.

În urma celor relatate, instanța ajunge la concluzia de a admite cererea depusă de SRL „Irinda Prim” reprezentată de avocatul Vadim Oltu, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a art. 49, alin.(1), lit. b), alin.(5); art. 56, alin.(3) din Legea concurenței, nr. 183 din 11.07.2012, combinat cu prevederile art.art. 1 alin.(3), 6, 23, 28, 29, 54 alin.(2), 127 din Constituție, și sesizarea Curții Constituționale referitor la excepția de neconstituționalitate, cu amânarea examinării cauzei până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate.

În conformitate cu prevederile art. 12¹ CPC, art. 230 Cod Administrativ, instanța,

d i s p u n e :

Cererea depusă SRL „Irinda Prim” reprezentată de avocatul Vadim Oltu, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, *se admite.*

Se transmite Curții Constituționale cererea depusă de SRL „Irinda Prim” reprezentată de avocatul Vadim Oltu, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a art. 49, alin.(1), lit. b), alin.(5); art. 56, alin.(3) din Legea concurenței, nr. 183 din 11.07.2012, combinat cu prevederile art.art. 1 alin.(3), 6, 23, 28, 29, 54 alin.(2), 127 din Constituție.

Se amână examinarea cauzei de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată a SRL „Irinda Prim” împotriva Consiliului Concurenței al RM, persoane terțe SRL „Litarcom” și SRL „Ecosem Grup, cu privire la contestarea actului administrativ, până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,

Judecător

Copia corespunde originalului

Igor Barbacaru